

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ
ΠΥΛΟΥ - ΝΕΣΤΟΡΟΣ**

**ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΙΘΜ. 30/28.12.20011 ΠΡΑΚΤΙΚΟ
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΥΛΟΥ-ΝΕΣΤΟΡΟΣ**

**ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
337/2011**

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΘΕΜΑΤΟΣ

**Έγκριση κανονισμού χρήσης
Κοινοχρήστων χώρων στο Δήμο Πύλου
Νέστορος.**

Στην Πύλο (έδρα του Δήμου Πύλου - Νέστορος) και στο Δημοτικό Κατάστημα (1^{ος} όροφος) που βρίσκεται στην πλατεία Νέστορος, σήμερα την 28^η του μηνός Δεκεμβρίου, του έτους 2011, ημέρα της εβδομάδας Τετάρτη και ώρα 18:30 το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Πύλου-Νέστορος συνήλθε σε δημόσια τακτική συνεδρίαση ύστερα από την αριθμ. 25111 και από 22/12/2011 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου του κ. Πετρόπουλου Παναγιώτη που επιδόθηκε χωριστά στον κ. Δήμαρχο, στους κ.κ. Δημοτικούς Συμβούλους, στους κ.κ. Προέδρους των Δημοτικών Κοινοτήτων, στους κ.κ. Προέδρους και κ.κ. Εκπροσώπους των Τοπικών Κοινοτήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 3852/2010, για συζήτηση και λήψη αποφάσεων στα θέματα που αναφέρονται στην ημερήσια διάταξη.

ΠΑΡΟΝΤΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Πετρόπουλος Παναγιώτης (Πρόεδρος), Βάγγαλης Νικόλαος (Γραμματέας), Βασιλόπουλος Κωνσταντίνος, Δαρσακλής Παναγιώτης, Καρβέλας Παναγιώτης, Μπαχούμας Γεώργιος, Σαρδέλης Ιωάννης, Στασινοπούλου Βέργη Ελένη, Φιλόπουλος Παύλος, Χρονάς Άγγελος, Ψαλίδας Διονύσιος, Χαραμαράς Θεόδωρος, Τσορώνης Αναστάσιος, Γαϊτάνης Δημήτριος, Νικήτας Κωνσταντίνος

ΑΠΟΝΤΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

(Έστω και αν νόμιμα προσκλήθηκαν)

Αγγελόπουλος Φώτιος (Αντιπρόεδρος), Βοργιάς Γεώργιος, Κοντογόνης Περικλής, Σπυρόπουλος Σωτήριος, Λευτάκη-Αρβανίτη Πελαγία, Κοτσομύτης Ιωάννης, Μουρδουκούτα Ζαχαρούλα, Γιαλλελής Γεώργιος, Λαζόγιαννης Γεώργιος, Χρονόπουλος Γεώργιος, Δαριώτης Ανδρέας, Αποστολοπούλου Σοφία (Μέλη).

ΑΠΟΝΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Νερατζόγλου Κωνσταντίνος (Πύλου) (Έστω και αν νόμιμα προσκλήθηκε) .

ΑΠΟΝΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΙ & ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΠΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Παπασαραντόπουλος Ιωάννης (Κορώνης) (Έστω και αν νόμιμα προσκλήθηκε)

Στη συνεδρίαση παρίσταται ο Δήμαρχος Πύλου-Νέστορος κ. Καφαντάρης Δημήτριος.
Στη συνεδρίαση παρευρίσκετε και ο μόνιμος υπάλληλος του Δήμου Δεμπεγιώτης Χρήστος του Δήμου για την τήρηση των πρακτικών.

Ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Πετρόπουλος Παναγιώτης διαπίστωσε ότι υφίσταται νόμιμη απαρτία καθότι επί συνόλου **είκοσι επτά (27)** βρίσκονται **παρόντες δεκαπέντε (15)** και **απόντες δώδεκα (12)**, όπως αναφέρονται πιο πάνω και κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης.

Ο Πρόεδρος του Σώματος έθεσε υπόψη του συμβουλίου το 13^ο θέμα ημερησίας διάταξης που αφορά την **Έγκριση κανονισμού χρήσης Κοινοχρήστων χώρων στο Δήμο Πύλου Νέστορος** και έδωσε το λόγο στον Αντιδήμαρχο κ. Παναγιώτη Δαρσακλή να εισηγηθεί το θέμα.

Ο Αντιδήμαρχος κ. Παναγιώτης Δαρσακλής έθεσε υπόψη του Συμβουλίου την με αριθμό 74/2011 απόφαση της επιτροπής Ποιότητας Ζωής του Δήμου Πύλου Νέστορος που αφορά τον **κανονισμό χρήσης Κοινοχρήστων χώρων στο Δήμο Πύλου Νέστορος**, επακολούθησε διαλογική συζήτηση μεταξύ των μελών του Δημοτικού συμβουλίου και στη συνέχεια ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κάλεσε το σώμα να αποφασίσει σχετικά:

Το Δημοτικό Συμβούλιο αφού έλαβε υπόψη του την παραπάνω εισήγηση

ομόφωνα αποφασίζει

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΗΣ
ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΩΝ ΧΩΡΩΝ**

Γ Ε Ν Ι Κ Α – Ε Π Ι Σ Η Μ Α Ν Σ Ε Ι Σ

Η διαχείριση των κοινόχρηστων χώρων στους ΟΤΑ

Η έννοια των κοινόχρηστων πραγμάτων, σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα, είναι τόσο ευρεία ώστε να καταλαμβάνει μεγάλο μέρος του φυσικού αλλά και του οικιστικού περιβάλλοντος. Το άρθρο 967 του Αστικού Κώδικα ορίζει ότι «πράγματα κοινής χρήσης είναι ιδίως τα νερά με ελεύθερη και αέναη ροή, οι δρόμοι, οι πλατείες, οι γιαλοί, τα λιμάνια και οι όρμοι, οι όχθες πλεύσιμων ποταμών, οι μεγάλες λίμνες και οι όχθες τους».

Τα κοινόχρηστα πράγματα είναι εκτός συναλλαγής και ανήκουν είτε στο δημόσιο (αιγιαλός, παραλία) είτε στους ΟΤΑ, οι οποίοι αναλαμβάνουν τη διαχείριση και την αξιοποίησή τους κατά τρόπο που να μην αναιρεί την κοινή χρήση (άρθρο 970 του ΑΚ) και να προάγει την κοινή ωφέλεια (άρθρο 969 του ΑΚ).

Κάθε πολίτης έχει την εξουσία να χρησιμοποιεί ελεύθερα τους κοινόχρηστους χώρους, εξουσία που απορρέει από το δικαίωμα της προσωπικότητας (άρθρο 57 του ΑΚ), καθώς και το δικαίωμα να απαιτεί από τους υπεύθυνους για τη διαχείρισή τους ΟΤΑ την προστασία της ακώλυτης χρήσης τους όταν αυτή παρεμποδίζεται.

Βασικό πρόβλημα, το οποίο αναδεικνύεται από το σύνολο σχεδόν των σχετικών αναφορών που έχει δεχθεί ο Συνήγορος του Πολίτη, αποτελεί η εμπλοκή πολλών συναρμώδιων φορέων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο κοινόχρηστος χώρος του αιγιαλού, που δεν βρίσκεται στην ιδιοκτησία των ΟΤΑ, αλλά της Κτηματικής Υπηρεσίας του Δημοσίου. Αυτή όμως έχει το δικαίωμα να παραχωρήσει τη διαχείρισή του είτε στον κοντινό στον αιγιαλό ΟΤΑ είτε σε άλλον φορέα (π.χ. λιμενικό ταμείο). Δεδομένου ότι οι ΟΤΑ διατηρούν πάντοτε την αρμοδιότητα για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας μιας επιχείρησης (π.χ. ένα παραθαλάσσιο μπαρ που προϋποθέτει ανάπτυξη των κατασκευών του στον κοινόχρηστο χώρο του αιγιαλού), μπορεί να εμπλακούν στο πρόβλημα ακόμη και τρεις

διαφορετικοί φορείς, καθώς οι τυχόν παραβάσεις διαπιστώνονται από την Πολεοδομία της περιοχής (η οποία μπορεί να ανήκει στη νομαρχιακή αυτοδιοίκηση ή στον δήμο) και η τήρηση των κυρώσεων επαφίεται στις αστυνομικές αρχές.

Ακόμη και σε περιπτώσεις που δεν αφορούν στον αιγιαλό, το τρίπτυχο ΟΤΑ-Πολεοδομία-Αστυνομία παραμένει αρμόδιο για κάθε κοινόχρηστο χώρο. Ο συντονισμός πολλών φορέων στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που προκύπτουν δυσχεραίνει τον έλεγχο και την επιβολή κυρώσεων. Εξάλλου, συχνά παρατηρείται το φαινόμενο να οχυρώνονται οι ΟΤΑ πίσω από αυτή την εγγενή δυσκολία, επικαλούμενοι ακριβώς τη δυσχέρεια συντονισμού με τις άλλες υπηρεσίες, προκειμένου να κρύψουν την πραγματική αιτία για την οποία δεν επεμβαίνουν: την έλλειψη, αρκετά συχνά, της πολιτικής βούλησης να επιβάλουν κυρώσεις.

Σε ένα θέμα που συνδέεται τόσο στενά με την ποιότητα ζωής των πολιτών (κοινόχρηστοι είναι στη συντριπτική τους πλειονότητα οι χώροι πρασίνου και οι ελεύθερες εκτάσεις που χρησιμοποιούν οι δημότες των ΟΤΑ για την αναψυχή τους ή την καθημερινή τους εξυπηρέτηση: δρόμοι, πλατείες, πάρκα, πεζοδρόμια κ.ά.), τα σημεία τριβής μεταξύ των ΟΤΑ και των πολιτών είναι πολλά και οι αναφορές που φθάνουν στον Συνήγορο του Πολίτη με θέμα την άσκηση από τους ΟΤΑ των διαχειριστικών τους αρμοδιοτήτων αποτελούν ένα από τα κύρια αντικείμενα διαμεσολάβησης της Αρχής.

Επιχειρώντας μια ομαδοποίηση των περιπτώσεων, διακρίνονται αυτές στις οποίες αναιρείται η κοινή χρήση και εκείνες που υποβαθμίζουν τον κοινόχρηστο χαρακτήρα των χώρων.

Αναίρεση της κοινής χρήσης

Παράλληλα με την προφανή αξία που έχουν οι κοινόχρηστοι χώροι για την ποιότητα ζωής, ιδίως σε επιβαρημένες οικιστικά περιοχές, αποτελούν και μια από τις σημαντικότερες πηγές εσόδων των ΟΤΑ, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με τη διαχείρισή τους. Ο Αστικός Κώδικας (άρθρο 970) δίνει το δικαίωμα στην αρχή, στην κυριότητα της οποίας βρίσκεται το κοινόχρηστο πράγμα, να παραχωρήσει σε ιδιώτες δικαιώματα επ' αυτού και να εισπράττει τέλη (άρθρο 3 του Ν. 1512/1985 και άρθρο 3 του Ν. 1080/1980) ή να συνάπτει με ιδιώτες συμβάσεις μίσθωσης του κοινόχρηστου πράγματος (Ν. 2009/1992). Οι άδειες παραχώρησης σχεδόν πάντοτε ταυτίζονται με άδειες ολικής ή μερικής κατοχής του κοινόχρηστου χώρου. Με αυτόν τον τρόπο, και έναντι σημαντικών χρηματικών ποσών, δίνονται άδειες σε εστιατόρια και καφετέριες για την ανάπτυξη τραπεζοκαθισμάτων σε πεζοδρόμια και πλατείες, για την εγκατάσταση περιπτέρων ή την έκθεση εμπορευμάτων πάνω στα πεζοδρόμια.

Θεωρητικά, η δραστηριότητα που θα αναπτύξουν οι ιδιώτες στον κοινόχρηστο χώρο, του οποίου την κατοχή εξασφάλισαν, πρέπει να εξυπηρετεί ή να μην αναιρεί την κοινή χρήση. Συχνά ο νομοθέτης τάσσει συγκεκριμένο ποσοστό του κοινόχρηστου πράγματος που μπορεί να παραχωρηθεί, αφήνοντας το υπόλοιπο ελεύθερο για την κοινή, ανεμπόδιστη χρήση (άρθρο 3 του Ν. 1080/1980 για τις πλατείες).

Η εμπειρία της Αρχής όμως δείχνει ότι στην πράξη, με την παραχώρηση σε ιδιώτες ολοένα και μεγαλύτερου αριθμού αδειών κατάληψης κοινόχρηστων χώρων, η κοινή χρήση περιορίζεται σε υπέρμετρο βαθμό ή αποκλείεται τελείως.

Άδειες κατάληψης κοινόχρηστων χώρων για την ανάπτυξη τραπεζοκαθισμάτων

Το συγκεκριμένο πρόβλημα, στο οποίο συχνά ο Συνήγορος του Πολίτη καλείται να ασκήσει το διαμεσολαβητικό του έργο, γίνεται ιδιαίτερα οξύ στις τουριστικές περιοχές όπου ο αριθμός των αδειών είναι τέτοιος, ώστε πεζοδρόμια και πλατείες να είναι κυριολεκτικά κατακλυσμένα από τις καρέκλες και τα τραπέζια κάθε είδους εστιατορίων, κέντρων διασκέδασης και καφετεριών.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το Θησείο (υποθέσεις 8811/2003 και 10883/2004), μια από τις πλέον τουριστικές περιοχές της Αθήνας. Το σύνολο σχεδόν των

καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος που λειτουργούν στην περιοχή αναπτύσσει τραπεζοκαθίσματα στους γύρω δρόμους και τα πεζοδρόμια, είτε καθ' υπέρβαση της άδειας που έχουν πάρει από τον Δήμο Αθηναίων είτε χωρίς καν σχετική άδεια. Ο Συνήγορος του Πολίτη τόνισε την ανάγκη να ελεγχθούν οι άδειες λειτουργίας του συνόλου των καταστημάτων, να διαπιστωθούν τυχόν παραβάσεις και να επιβληθούν οι προβλεπόμενες διοικητικές κυρώσεις παράλληλα, να ενταθούν οι έλεγχοι της Δημοτικής Αστυνομίας, καθώς είναι συχνό φαινόμενο, ύστερα από τη διαπίστωση των παρανομιών και αφού παρέλθει μικρή περίοδος συμμόρφωσης, οι ιδιοκτήτες καταστημάτων να επιστρέφουν στις παλαιότερες παράνομες πρακτικές, διότι είτε οι κυρώσεις δεν είναι αρκετά αυστηρές σε σύγκριση με τα σχετικά οικονομικά οφέλη είτε οι αρμόδιες αρχές χαλαρώνουν τους ελέγχους. Χαρακτηριστικό είναι ότι, σε αυτοψία που διενήργησε κλιμάκιο της Αρχής στην περιοχή, διαπιστώθηκε αδράνεια ή και η ανοχή της Δημοτικής Αστυνομίας στην παράνομη ανάπτυξη των τραπεζοκαθισμάτων. Το δημοτικό συμβούλιο του Δήμου Αθηναίων, ανταποκρινόμενο στην παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη, με την αρ. 3728/2004 πράξη του προώθησε οργανωτικές αλλαγές στον Δήμο, που στόχο έχουν την έγκαιρη διερεύνηση των καταγγελιών, την έκδοση αδειών παραχώρησης κοινόχρηστων χώρων και αδειών λειτουργίας καταστημάτων από το ίδιο τμήμα του δήμου (Τμήμα Αδειών Καταστημάτων και Θεαμάτων), καθώς και την άμεση στελέχωση του τμήματος αυτού, ώστε να μπορέσει να ανταποκριθεί στο πλήθος των αιτήσεων και των καταγγελιών που πρέπει να διερευνήσει.

Εξίσου ενδιαφέρουσα και χαρακτηριστική περίπτωση είναι η κατάληψη κοινόχρηστου χώρου από τραπεζοκαθίσματα κέντρων που λειτουργούν στην Ακτή Θεμιστοκλέους στον Πειραιά, μέσα στον κηρυγμένο αρχαιολογικό χώρο του Κονώνειου Τείχους. Παρά τη ρητή νομοθετική ρύθμιση (άρθρο 10 του Ν. 3028/2002), σύμφωνα με την οποία απαιτείται έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από τη γνωμοδότηση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου, για την εγκατάσταση οποιασδήποτε εμπορικής επιχείρησης κοντά σε αρχαία μνημεία, το δημοτικό συμβούλιο του Δήμου Πειραιά, με την αρ. 818/2003 απόφασή του, χορήγησε τη σχετική άδεια παραχώρησης κοινόχρηστου χώρου σε οκτώ επιχειρήσεις. Ο Συνήγορος του Πολίτη απευθύνθηκε σε όλες τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες του δήμου (Διεύθυνση Πολεοδομίας, Διεύθυνση Αστυνομίας και στον ίδιο τον Δήμαρχο), ζητώντας την τήρηση των προβλεπόμενων από τον νόμο, την άμεση ανάκληση των αδειών και την απομάκρυνση των τραπεζοκαθισμάτων, χωρίς όμως ανταπόκριση. Ενώσεις πολιτών του Πειραιά και η Β΄ Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων προσέφυγαν στην επιτροπή του άρθρου 7 του Ν. 2839/2000, η οποία έκρινε «παράνομη και ακυρωτέα» την παραπάνω απόφαση του δήμου. Την ίδια άποψη διατύπωσαν τόσο η ΚΣΤ΄ Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων όσο και το Υπουργείο Πολιτισμού με έγγραφά τους προς τον Συνήγορο του Πολίτη. Ο Δήμος Πειραιά αρνήθηκε και πάλι να συμμορφωθεί και κατέφυγε στο Συμβούλιο της Επικρατείας, ζητώντας την ακύρωση του πρακτικού της επιτροπής του άρθρου 7 του Ν. 2839/2000. Αίτηση ακύρωσης άσκησαν και επτά από τους οκτώ ιδιοκτήτες των καταστημάτων. Σε αυτό το σημείο ο Συνήγορος του Πολίτη, ύστερα από διετή ενασχόληση με την υπόθεση, αναγκάστηκε να διακόψει την έρευνα λόγω εκκρεμοδικίας. Ωστόσο, αφότου επιδόθηκε η αρ. 1639/2005 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία απέρριψε τις αιτήσεις ακύρωσης εκ μέρους του Δήμου και των επιχειρηματιών, ο Συνήγορος του Πολίτη έχει ζητήσει τη συμμόρφωση του Δήμου Πειραιά με τη δικαστική απόφαση και την άμεση ανάκληση των αδειών που εξέδωσε για την απόδοση του κοινόχρηστου αρχαιολογικού χώρου του Κονώνειου Τείχους στους πολίτες (υπόθεση 5363/2002).

Κατασκευές σε κοινόχρηστους χώρους

Πολλές αναφορές που φθάνουν στον Συνήγορο του Πολίτη αφορούν σε κατάληψη κοινόχρηστων χώρων από ιδιώτες, χωρίς να υπάρχει σχετική άδεια από τον δήμο• θίγουν

επίσης την επιγενόμενη αδράνεια του δήμου για την αποκατάσταση της νομιμότητας. Η πλειονότητα των περιπτώσεων αφορά σε αυθαίρετες κατασκευές στον αιγιαλό, η διαχείριση του οποίου δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των ΟΤΑ, αλλά της Κτηματικής Υπηρεσίας του Δημοσίου. Οι ΟΤΑ, μπορούν να κάνουν απλή χρήση του αιγιαλού μέσω μίσθωσής του σε ιδιώτες, σε καμία περίπτωση όμως δεν επιτρέπεται να ανεγείρονται σε αυτόν σταθερές κατασκευές.

Στον Συνήγορο του Πολίτη έφθασε αναφορά για παράνομη επέκταση καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος στον αιγιαλό στο Μαστιχάρι στην Κω. Το κατάστημα (καφεστιατόριο), καθ' υπέρβαση της οικοδομικής άδειας, είχε καταλάβει 117 τ.μ. του αιγιαλού με παράνομες σταθερές κατασκευές (στέγαστρα, τσιμεντοστρώσεις και πλακοστρώσεις). Μετά την παρέμβαση της Αρχής προς τον Δήμο Ηρακλειδών, που είχε εκδώσει την άδεια λειτουργίας, αποφασίστηκε η σφράγιση του καταστήματος, η απόφαση όμως δεν εκτελέστηκε. Κατεδαφίστηκε μέρος μόνο των αυθαίρετων κατασκευών. Εκ των υστέρων, ο δήμος ισχυρίστηκε ότι δεν προέβη στη σφράγιση ούτε στην ανάκληση της άδειας λειτουργίας γιατί η περιοχή που είχε καταλάβει το κατάστημα δεν ήταν αιγιαλός, αλλά κοινόχρηστος χώρος ενταγμένος στο σχέδιο οικισμού. Και στην περίπτωση όμως που δεν πρόκειται για αιγιαλό, αλλά για κοινόχρηστο χώρο που ανήκει στην κυριότητα του δήμου, η κατασκευή σταθερών κατασκευών από ιδιώτη είναι παράνομη. Η υπόθεση τέθηκε στο αρχείο από τον Συνήγορο του Πολίτη λόγω εκκρεμοδικίας, όταν η ιδιοκτήτρια του καταστήματος κατέθεσε αίτηση ακύρωσης κατά της απόφασης της Πολεοδομίας Κω, που πιστοποιούσε τις αυθαίρετες κατασκευές (υπόθεση 561/2003).

Παρόμοια ζητήματα θέτουν και δύο αναφορές πολιτών για το πλήθος αυθαίρετων σταθερών κατασκευών από το σύνολο σχεδόν των καταστημάτων κατά μήκος της παραλιακής ζώνης Λεπτοκαρυάς Πιερίας και για τη λειτουργία παραθαλάσσιου μπαρ στη Θάσο, σε αυθαίρετη κατασκευή πάνω στη χερσαία ζώνη λιμένα. Στην πρώτη περίπτωση, παρά τις βεβαιωμένες παραβάσεις της πολεοδομικής νομοθεσίας και την κατάληψη μεγάλης κοινόχρηστης έκτασης, ο Δήμος Ανατολικού Ολύμπου περιορίστηκε να απαντήσει στον Συνήγορο του Πολίτη ότι το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο της περιοχής παρουσιάζει αδυναμίες και επίκειται η σύνταξη νέου, το οποίο θα ρυθμίσει το πρόβλημα συνολικά και όχι μέσω μιας «νομότυπης αλλά αποσπασματικής επέμβασης» (υπόθεση 18006/2002). Στην περίπτωση της Θάσου, πάλι, υπήρξε πλήρης αδράνεια τόσο του Δήμου όσο και του Λιμενικού Ταμείου Θάσου (φορέας διαχείρισης της ζώνης λιμένα) να προβούν στην κατεδάφιση της αυθαίρετης κατασκευής ή στη σφράγιση της επιχείρησης (υπόθεση 8897/2003).

Η κατάληψη κοινόχρηστων χώρων με την ανέγερση αυθαίρετων κατασκευών δεν περιορίζεται όμως στον αιγιαλό. Τον Συνήγορο του Πολίτη απασχόλησε αναφορά συλλόγου του Δήμου Αμαρουσίου, η οποία αφορούσε στην ανέγερση κτισμάτων σε τρεις πλατείες της περιοχής από τον ίδιο τον δήμο. Παρά τις εκθέσεις αυτοψίας της Διεύθυνσης Πολεοδομίας, που χαρακτήριζαν τις κατασκευές ως αυθαίρετες, και τις επανειλημμένες επισημάνσεις του Συνηγόρου του Πολίτη για την αναίρεση του κοινόχρηστου χαρακτήρα των πλατειών με την ανέγερση κτισμάτων, ο Δήμος Αμαρουσίου απάντησε ότι οι κατασκευές θα φιλοξενήσουν τοπικούς συλλόγους και αθλητικές εγκαταστάσεις και θα τονώσουν έτσι την κοινωνική και πολιτιστική ζωή της περιοχής προς όφελος των πολιτών. Στην επισήμανση των πολεοδομικών παραβάσεων του δήμου και της καταστρατήγησης του υπάρχοντος ρυμοτομικού σχεδίου εις βάρος των χώρων πρασίνου, του περιβάλλοντος και της ποιότητας ζωής των κατοίκων δεν υπήρξε ουσιαστική ανταπόκριση (υπόθεση 15597/2002).

Το γεγονός ότι στις παρεμβάσεις του Συνηγόρου του Πολίτη οι δημοτικές αρχές συνήθως καθυστερούν να απαντήσουν και αναβάλλουν τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων επιβεβαιώνει, όπως διαφαίνεται από τα παραπάνω παραδείγματα, την αδυναμία των περισσότερων δήμων της χώρας να αντιμετωπίσουν ριζικά το ζήτημα της κατάληψης

κοινόχρηστων χώρων, είτε λόγω έλλειψης προσωπικού – ώστε να μπορούν να προβαίνουν στους απαραίτητους ελέγχους– είτε λόγω απροθυμίας να περιορίσουν μια πρακτική που είναι οικονομικά συμφέρουσα και για τον δήμο αλλά και για την περιοχή γενικότερα.

Υποβάθμιση της κοινής χρήσης

Μεγάλος αριθμός αναφορών θίγει την αδράνεια των δημοτικών και κοινοτικών αρχών να διατηρήσουν τον κοινόχρηστο χαρακτήρα των χώρων, ώστε να είναι δυνατή η πρόσβαση των πολιτών σε αυτούς και η κοινή χρήση σε συνθήκες ασφάλειας και καθαριότητας.

Χώροι πρασίνου

Σε μια ασφυκτικά δομημένη περιοχή, όπως στην Αττική, το θέμα της διατήρησης των χώρων πρασίνου αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα. Τον Συνήγορο του Πολίτη έχει απασχολήσει το θέμα της κατάργησης του πρασίνου από τους κοινόχρηστους χώρους, έστω και αν αυτοί διατηρούν τον κοινόχρηστο χαρακτήρα τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η δημιουργία παιδικής χαράς από τον Δήμο Κηφισιάς (υπόθεση 9573/2004) σε άλσος της περιοχής και η δημιουργία οικοδομικού συγκροτήματος από τον Δήμο Αμαρουσίου σε χώρο τριών πλατειών (υπόθεση 15597/2002), το οποίο, σύμφωνα με δηλώσεις του Δημάρχου Αμαρουσίου, πρόκειται να στεγάσει αθλητικούς συλλόγους, τοπικά σωματεία και άλλες κοινωφελείς δραστηριότητες.

Στην αλληλογραφία του με τους δύο δήμους, ο Συνήγορος του Πολίτη τόνισε ότι η νομολογία του ΣτΕ (1118/1993, 2242/1994, 880/1995, 3273/1996, 1507/1997) έχει αποφανθεί ότι δεν επιτρέπεται η αλλαγή χρήσης γης κοινόχρηστου χώρου πρασίνου χωρίς αντιστάθμιση και ανταλλαγή της έκτασης του καταργούμενου πρασίνου με άλλη ίσης επιφάνειας. Στόχος είναι πάντοτε να αποκλείεται η μείωση της συνολικής έκτασης πρασίνου ενός δήμου, άσχετα από τον κοινόχρηστο χαρακτήρα της νέας χρήσης. Ο Δήμος Κηφισιάς ανταποκρίθηκε και απομάκρυνε τον εξοπλισμό της παιδικής χαράς, ενώ ο Δήμος Αμαρουσίου επέδειξε πλήρη αδράνεια, περιοριζόμενος να επικαλεστεί την «τόνωση της κοινωνικής και πολιτιστικής ζωής της περιοχής».

Πέρα από τη μείωση των χώρων πρασίνου, ο Συνήγορος του Πολίτη αντιμετώπισε και το ζήτημα της ουσιαστικής διατήρησής τους. Με αναφορά του, πολίτης έθιξε το θέμα του πάρκου Πολυγώνου και του Αττικού Άλσους στην περιοχή Άνω Πολυγώνου - Κυψέλης, ενός από τους τελευταίους χώρους περιεσπαστικού πρασίνου με τεράστια σημασία για την ποιότητα ζωής των κατοίκων του λεκανοπεδίου. Ο χώρος όμως δεν είναι επαρκώς δένδροφυτευμένος, τα φυτά που ήδη υπάρχουν δεν τυγχάνουν της κατάλληλης φροντίδας, εντοπίζονται σοβαρά προβλήματα καθαριότητας και φαινόμενα βανδαλισμού. Η ανταπόκριση του Δήμου Αθηναίων στις προτάσεις του Συνηγόρου του Πολίτη ήταν θετική ως προς το ζήτημα του άμεσου καθαρισμού, όχι όμως και ως προς τη συνεχή φροντίδα των φυτών και τη φρούρηση του χώρου. Μολονότι πρόκειται για έναν από τους ελάχιστους εναπομείναντες πνεύμονες οξυγόνου της Αττικής, σε έγγραφο του ο δήμος κρίνει ότι «η κατάσταση του πάρκου κρίνεται ικανοποιητική» (υπόθεση 3154/2005).

Πλημμελής καθαρισμός των κοινόχρηστων χώρων

Το θέμα της καθαριότητας των κοινόχρηστων χώρων, ιδίως στους μεγάλους δήμους της χώρας, αποτελεί ένα από τα πλέον συνηθισμένα ζητήματα για τα οποία προσφεύγουν οι πολίτες στην Αρχή.

Είναι συχνό το φαινόμενο παλαιών εγκαταλελειμμένων κτιρίων ή οικοπέδων που έχουν μεταβληθεί σε χώρους εναπόθεσης κάθε είδους απορριμμάτων και οικοδομικών υλικών, αποτελώντας πραγματικές εστίες μόλυνσης και σοβαρό κίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Παλαιό οικοδόμημα στην Πάτρα, απαλλοτριώθηκε από τον Δήμο Πατρέων για τη διάνοιξη

οδού, η οποία όμως δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί, με αποτέλεσμα στο κτίσμα να φωλιάζουν τρωκτικά και ερπετά (υπόθεση 23561/2002). Οικόπεδο στην Καλλιθέα, που ανήκει στον Δήμο Αθηναίων από κληροδότημα, έχει χαρακτηριστεί ως κοινόχρηστος χώρος, χωρίς όμως να έχει διαμορφωθεί, και χρησιμεύει τώρα ως αποθηκευτικός χώρος παλαιών σιδηρικών και αδρανών υλικών (υπόθεση 1176/2003). Πολλά είναι τα εγκαταλελειμμένα ακίνητα και στα Εξάρχεια (υποθέσεις 9469/2004, 9964/2004).

Διαμαρτυρίες για έλλειψη καθαριότητας διατυπώνονται για πλατείες (υποθέσεις 3650/2003, 9116/2004), πάρκα (υποθέσεις 22934/2002, 3154/2005), ακάλυπτους χώρους (υπόθεση 5433/2004), παιδικές χαρές (υπόθεση 9664/2005) και δρόμους (υπόθεση 8104/2004). Στην πλειονότητα των περιπτώσεων πρόκειται για αμέλεια των δημοτικών αρχών, λόγω και του φόρτου εργασίας των διευθύνσεων καθαριότητας των μεγάλων ή των κατ' εξοχήν τουριστικών δήμων της χώρας. Οι περισσότερες αναφορές αρχειοθετήθηκαν, ύστερα από συμμόρφωση της διοίκησης.

Η εμπειρία της Αρχής όμως έχει καταδείξει ότι στον τομέα της καθαριότητας τεράστιο πρόβλημα για τους πολίτες συνεχίζει να αποτελεί η τοποθέτηση των κάδων απορριμμάτων, θέμα που εμπίπτει αποκλειστικά στην αρμοδιότητα των δήμων. Με δεκάδες αναφορές κάθε χρόνο, οι πολίτες διαμαρτύρονται για την επιλογή του σημείου όπου τοποθετούνται οι κάδοι, πολλές φορές κάτω ακριβώς από μπαλκόνια σπιτιών ή έξω από τα παράθυρα, δημιουργώντας ασφυκτικές συνθήκες για τους ενοίκους, ιδίως σε περιόδους απεργίας του προσωπικού καθαριότητας του δήμου ή κατά τους καλοκαιρινούς μήνες. Πολλά παράπονα αφορούν επίσης στην υπερβολική συγκέντρωση κάδων απορριμμάτων σε έναν δρόμο ή, αντίθετα, την έλλειψη σε κάποια περιοχή. Υπάρχουν σαφείς ενδείξεις ότι στο θέμα της τοποθέτησης των κάδων η επιλογή των θέσεων πολύ συχνά δεν γίνεται με βάση ορθολογικά κριτήρια.

Δεδομένης της διακριτικής ευχέρειας που έχουν οι δήμοι για τη ρύθμιση αυτού του θέματος, ο Συνήγορος του Πολίτη αρχειοθετεί τις περισσότερες σχετικές αναφορές χωρίς έρευνα, εξετάζοντας μόνο τις περιπτώσεις που ο πολίτης έχει ήδη απευθυνθεί στον δήμο, χωρίς να έχει πάρει απάντηση, καθώς και τις ακραίες μορφές υπέρβασης των ορίων της διακριτικής ευχέρειας. Ο αριθμός όμως των αναφορών για το συγκεκριμένο πρόβλημα αρκεί για να το αναδείξει ως ένα από τα βασικά σημεία τριβής μεταξύ πολιτών και δημοτικών αρχών.

Αδράνεια ως προς τη διατήρηση των κοινόχρηστων χώρων και την αξιοποίησή τους

Πέραν της καθαριότητας, πολλοί πολίτες διαμαρτύρονται για ελλιπή φροντίδα των κοινόχρηστων χώρων, ιδίως των οδών και των πεζοδρομίων.

Η χρήση των οδών γίνεται προβληματική για τους οδηγούς, κυρίως όσον αφορά στη στάθμευση των αυτοκινήτων τους. Στα μεγάλα αστικά κέντρα ο αριθμός των αυτοκινήτων αυξάνεται δυσανάλογα σε σχέση με τις υπάρχουσες θέσεις στάθμευσης, φαινόμενο που οδηγεί σε αύξηση των κρουσμάτων στάθμευσης σε χώρους όπου απαγορεύεται (διαβάσεις πεζών, πεζόδρομοι, γωνίες οικοδομικών τετραγώνων κ.ά.). Οι πολίτες διαμαρτύρονται για τον πλημμελή έλεγχο από τις κατά τόπους δημοτικές αστυνομίες (υπόθεση 984/1999), αλλά και για το ότι οι ίδιοι οι ΟΤΑ συχνά συντελούν στο πρόβλημα με δικές τους πράξεις. Ο Συνήγορος του Πολίτη ασχολήθηκε με το θέμα της παραχώρησης από τους ΟΤΑ αποκλειστικών θέσεων στάθμευσης σε οχήματα τραπεζών, ασφαλιστικών εταιρειών, εφημερίδων, βουλευτών, πρεσβειών, δημόσιων υπηρεσιών κ.λπ. (υπόθεση 16295/2004). Οι παραχωρήσεις αυτές έχουν ως αποτέλεσμα να μειώνονται ακόμη περισσότερο οι υπάρχουσες θέσεις στάθμευσης για τους πολίτες σε ιδιαίτερα ευαίσθητες περιοχές, όπως το κέντρο της Αθήνας. Ο Συνήγορος του Πολίτη συνέταξε πόρισμα, με το οποίο επισημαίνει ότι οι αποφάσεις των δημοτικών συμβουλίων που παραχωρούν αποκλειστικούς χώρους στάθμευσης στερούνται νόμιμου ερείσματος, καθώς ο ΚΟΚ (άρθρο 52, παράγρ. 6) δίνει μεν

στους ΟΤΑ τη δυνατότητα λήψης κυκλοφοριακών μέτρων, υπό τον όρο όμως αυτά να αποσκοπούν στον περιορισμό της κυκλοφορίας ή της στάθμευσης αυτοκινήτων και όχι το αντίθετο (Ετήσια έκθεση 2004, σ. 133). Ο Δήμος Αθηναίων ανταποκρίθηκε θετικά ως προς την εξέταση του ζητήματος, δεν προχώρησε όμως σε συγκεκριμένες ενέργειες ή στην ανάκληση των σχετικών αδειών. Στον Συνήγορο του Πολίτη έχει περιέλθει νέα σχετική αναφορά (υπόθεση 13110/2005), με θέμα την παραχώρηση θέσης αποκλειστικής στάθμευσης από τον Δήμο Παλαιού Φαλήρου σε αιγύπτιο δημοσιογράφο κοντά στο σπίτι του και την άρνηση του δήμου να ανακαλέσει, με την επίκληση «εθνικού συμφέροντος».

Ο Συνήγορος του Πολίτη εξέτασε αναφορές πολιτών, στις οποίες επισημαίνονται σοβαρές κακοτεχνίες σε πεζοδρόμια του Δήμου Αθηναίων (υποθέσεις 984/1999 και 16015/2003). Το θέμα των πεζοδρομίων είναι ιδιαίτερα προβληματικό, διότι, πέρα από τις κακοτεχνίες, η πρόσβαση των πεζών σε αυτά παρακωλύεται από κάθε είδους εμπόδια (παράνομα παρκαρισμένα αυτοκίνητα και μοτοσικλέτες, ζαρντινιέρες, πινακίδες, εμπορεύματα από παρακείμενα καταστήματα κ.ά.). Σε πολλές περιπτώσεις οι πεζοί αναγκάζονται να χρησιμοποιούν το οδόστρωμα, αυξάνοντας έτσι την πιθανότητα πρόκλησης ατυχήματος. Η ανταπόκριση των ΟΤΑ στην παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη δείχνει κατ' αρχήν διάθεση αντιμετώπισης του προβλήματος, η οποία όμως σπάνια τελεσφορεί, λόγω της –προβαλλόμενης– μεγάλης έλλειψης προσωπικού, αλλά και της γενικότερης δυσκινησίας των αρμόδιων υπηρεσιών.

Συμπεράσματα - Προτάσεις

Η δράση των ΟΤΑ όσον αφορά στους κοινόχρηστους χώρους τους οποίους διαχειρίζονται είναι πολυεπίπεδη και η περιπτωσιολογία δύσκολα μπορεί να εξαντληθεί.

Ως προς το πρώτο τμήμα της παραπάνω παρουσίασης, δηλαδή την αναίρεση της κοινής χρήσης με την έκδοση αδειών παραχώρησης ή την αυθαίρετη κατάληψη των κοινόχρηστων χώρων από ιδιώτες, φαίνεται ότι η αδράνεια των ΟΤΑ οφείλεται σε συνειδητή πολιτική επιλογή, να προτάσσουν την οικονομική ανάπτυξη της περιφέρειάς τους, διευκολύνοντας τους επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται σε αυτήν. Έτσι, οι μεν ΟΤΑ εκδίδουν τις σχετικές άδειες χωρίς να τηρούν πάντοτε τις επιταγές της νομοθεσίας, οι δε επιχειρηματίες παραβιάζουν συχνά τους σχετικούς όρους, επεκτείνοντας την εμπορική τους δραστηριότητα. Η κατάσταση αυτή όμως υποβαθμίζει συνεχώς την ποιότητα ζωής των πολιτών, οι οποίοι δεν μπορούν να ασκήσουν το αυτονόητο και νόμιμο δικαίωμά τους να χρησιμοποιούν και να απολαμβάνουν τους κοινόχρηστους χώρους της περιοχής τους. Ιδίως σε πυκνοκατοικημένες ή τουριστικές περιοχές, όπου η ζήτηση για άδειες χρήσης κοινόχρηστων χώρων είναι αυξημένη, το πρόβλημα γίνεται ιδιαίτερα οξύ.

Όσον αφορά στο δεύτερο μέρος της παραπάνω παρουσίασης, δηλαδή την υποβάθμιση της κοινής χρήσης, η αδράνεια ή οι πλημμελείς ενέργειες των ΟΤΑ φαίνεται να οφείλονται στην αδυναμία τους να ελέγξουν ικανοποιητικά την κατάσταση –παρά την κατ' αρχάς πρόθεσή τους να το πράξουν–, λόγω σοβαρών ελλείψεων προσωπικού, υποδομών και πόρων και σε μια σχετική δυσκινησία των υπηρεσιών, γραφειοκρατικής φύσης.

Ο Συνήγορος του Πολίτη έχει προτείνει τα ακόλουθα

Αυστηρότερη ρύθμιση των προϋποθέσεων χορήγησης αδειών παραχώρησης κοινόχρηστων χώρων και κατάληψής τους με τραπεζοκαθίσματα. Κυρίως, σε όλες τις περιπτώσεις παραχώρησης χρήσης (πλατείες, δρόμοι, πεζοδρόμια κ.λ.π.), να ορίζεται το μέγιστο ποσοστό κοινόχρηστου χώρου που μπορεί να παραχωρηθεί σε ιδιώτες, ώστε να διατίθεται πάντοτε ικανό μέρος του για την κοινή χρήση από τους πολίτες.

Επιβολή αυστηρών προστίμων σε εκείνους που παραβιάζουν τους όρους της άδειας παραχώρησης κοινόχρηστων χώρων και κυρώσεις, όπως ανάκληση της άδειας και μη χορήγησή της στο μέλλον, σε αυτούς που κατ' εξακολούθηση παρανομούν ή οι παρανομίες

τους έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα (π.χ. κατάληψη κοινόχρηστων χώρων με σταθερές κατασκευές).

Συχνότερες περιπολίες της Δημοτικής Αστυνομίας στους κοινόχρηστους χώρους, ώστε να διαπιστώνονται οι παραβάσεις αλλά και να επιτυγχάνεται η επαρκής περιφρούρηση και η προστασία τους.

Σύνταξη μελετών από τις τεχνικές υπηρεσίες των ΟΤΑ για την υπόδειξη των θέσεων όπου πρέπει να τοποθετούνται οι κάδοι απορριμμάτων, με βάση την αρχή της αναλογικότητας και της ισότητας των πολιτών, ώστε να περιοριστούν οι αιτιάσεις ευνοιοκρατίας σε ένα θέμα που αποδεδειγμένα απασχολεί τους κατοίκους των αστικών κέντρων.

Ιδιαίτερη μέριμνα για τους κοινόχρηστους χώρους πρασίνου με έμφαση στην καθαριότητα, τη φροντίδα των φυτών και την περαιτέρω δειροφύτευση, όπου αυτό είναι δυνατόν.

Απλούστευση της γραφειοκρατικής διαδικασίας αλλά και της εσωτερικής συνεργασίας των υπηρεσιών του ίδιου δήμου, ώστε να επιτυγχάνεται η γρήγορη και αποτελεσματική αντιμετώπιση των προβλημάτων.

Ενίσχυση συγκεκριμένων υπηρεσιών (π.χ. Δημοτική Αστυνομία, τεχνικές διευθύνσεις των δήμων) με ανθρώπινο δυναμικό και πόρους, για την απρόσκοπτη άσκηση των καθηκόντων τους.

Η διατήρηση των κοινόχρηστων χώρων αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα για την προστασία του αστικού περιβάλλοντος και τη βασικότερη ίσως υποχρέωση που έχουν αναλάβει οι ΟΤΑ απέναντι στους πολίτες, πάντοτε με στόχο την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής στο σύγχρονο, επιβαρημένο αστικό οικιστικό περιβάλλον.

Η διατήρηση των κοινόχρηστων χώρων αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα για την προστασία του αστικού περιβάλλοντος και τη βασικότερη ίσως υποχρέωση που έχουν αναλάβει οι ΟΤΑ απέναντι στους πολίτες, πάντοτε με στόχο την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής στο σύγχρονο, επιβαρημένο αστικό οικιστικό περιβάλλον.

Ν Ο Μ Ο Θ Ε Σ Ι Α

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 του Β.Δ. της 24-9-20/10/58, όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 3 του Ν. 1080/80 & τροποποιήθηκε με μεταγενέστερες διατάξεις Ν.1828/89, τις διατάξεις του άρθρου 79 του Ν.3463/06, την με αριθμό 41/14-6-2007 εγκύκλιο του ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. Επίσης έχοντας υπόψη το εδάφιο β' της παρ. 1 του άρθρου 13 του Β.Δ. της 24/9-20/10/1958 όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 3 του Ν.1080/80» ως κοινόχρηστος χώρος διά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νοείται και το δάπεδο χώρων μεταξύ των προσόψεων των ισογείων των οικοδομών και των εγκεκριμένων οικοδομικών γραμμών (στοά και το υπέδαφος αυτών ως και των γωνιών οικοδομικών τετραγώνων) αποτελούντων των χώρων τούτων προεκτάσεις πεζοδρομίων και αφεθέντων εις κοινή χρήση. Συνεπώς όποιος χρησιμοποιεί το υπέδαφος ή το δάπεδο της στοάς υποχρεούται στην καταβολή τέλους (ΣΤΕ 909/90 Δικικ 1991 σελ. 203, ΣΤΕ 4430/88 Δικικ 1989 σελ. 965, ΑΠ 1560/90 ΕΕΝ 1991 σελ. 665).

Κατά την Νομολογία για την επιβολή του τέλους δεν αρκεί να προβλέπεται ο χώρος ως κοινόχρηστος από το σχέδιο πόλης αλλά απαιτείται επί πλέον να έχει τεθεί πράγματι σε κοινή χρήση και να ανήκει κατά κυριότητα στο Δήμο (ΣΤΕ 2631/96, ΣΤΕ 415/86 ΕΤΑ 1988 σελ. 509, ΣΤΕ 728-734/85 ΝοΒ 36 σελ. 198, ΣΤΕ 416/86 ΝοΒ 37 σελ. 162). Με το Ν. 3190/03 (τροποποίηση του Ν.2323/95) το Δημοτικό Συμβούλιο καθορίζει ύστερα από γνώμη της επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 1 παρ. 8 του παραπάνω Νόμου, συγκεκριμένους χώρους για την άσκηση των υπαίθριων εμπορικών δραστηριοτήτων. Η άδεια χορηγείται από τον Δήμαρχο μετά από απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου.

Για την χορήγηση όλων των αδειών απαιτείται η γνωμάτευση της Τροχαίας, (κλείσιμο δρόμου – κατάληψη οδοστρώματος) ή της Δημοτικής Αστυνομίας ότι δεν υφίστανται λόγοι ασφαλείας της κυκλοφορίας πεζών ή τροχοφόρων που επιβάλλουν τη μη χορήγηση της άδειας (άρθρο 13 παρ. 6 Β.Δ. 24/9-20/10/58, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 3 του Ν.1080/80. Η γνωμάτευση της τροχαίας εκδίδεται μέσα σε προθεσμία δέκα πέντε (15) ημερών από την παραλαβή του σχετικού ερωτήματος του Δήμου, η οποία γνωμάτευση της τροχαίας ή της Δημοτικής Αστυνομίας είναι δεσμευτική στη χορήγηση της αιτούμενης άδειας (άρθρο 13 παρ. 6 Β.Δ. 24/9-20/10/1958) όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 3 του Ν.1080/80). Πριν εκδοθεί η άδεια του Δημάρχου η χρήση κοινόχρηστου χώρου θεωρείται αυθαίρετη (Σ τ Ε 768/87 ΝοΒ 38 σελ. 739).

Σε κάθε περίπτωση το τέλος που αναλογεί καταβάλλεται εξ ολοκλήρου στο Δήμο πριν παραδοθεί η άδεια χρήσης και μάλιστα πρέπει να αναγράφεται ο αριθμός τριπλοτύπου είσπραξης (άρθρο 13 παρ. 3 Β.Δ. 24/9-20/10/58). Η χορηγηθείσα άδεια χρήσης κοινόχρηστου χώρου μπορεί να ανανεώνεται μια ή περισσότερες φορές από τον Δήμαρχο ύστερα από αίτηση του/της ενδιαφερομένου/ης χωρίς να απαιτείται νέα γνωμάτευση της Τροχαίας ή της Δημοτικής Αστυνομίας (άρθρο 13 παρ. 12 Β.Δ. 24/9-20/10/1958 όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 3 του Ν.1080/80) και εφόσον δεν έχει μεταβληθεί ο παραχωρούμενος χώρος. Η άδεια ανακαλείται υποχρεωτικά από το Δήμαρχο με αιτιολογημένη απόφασή του μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την έγγραφη ειδοποίηση της Τροχαίας ότι συντρέχουν λόγοι ασφαλείας της κυκλοφορίας πεζών και οχημάτων ή ένεκα ληφθέντων μέτρων από δημόσια αρχή. Η ανάκληση συνεπάγεται επιστροφή του καταβληθέντος τέλους κατά το μέρος που αντιστοιχεί στην χρονική περίοδο για την οποία ανακλήθηκε η άδεια. Το ποσό του τέλους που πρόκειται να επιστραφεί, καθορίζεται με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου άρθρο 2 του Ν. 1080/80. Επίσης ανακαλείται η άδεια από το Δήμαρχο όταν διαπιστωθεί παράβαση των όρων της κατεχόμενης άδειας, επιβάλλεται πρόστιμο τριπλάσιο του τέλους και απομάκρυνση των ειδών από την αρμόδια υπηρεσία του Δήμου, ο μήνας είναι η ελάχιστη χρονική περίοδος για την οποία επιβάλλεται το τέλος, όταν καταλαμβάνεται κοινόχρηστος χώρος για την εκτέλεση οικοδομικών εργασιών, ακόμη και εάν το διάστημα της κατάληψης της οδού - πεζοδρομίου είναι μικρότερο (ΣτΕ 2356/85).

Κατά το άρθρο 13 Β. Δ 24-9/20.10.58 (3 Ν.Δ. 703/70) προκειμένου περί καταστημάτων, το τέλος χρήσεως κοινοχρήστων χώρων, τόσο επί νομίμου όσο και επί αυθαίρετου χρήσεως του χώρου, οφείλεται για ολόκληρο το οικονομικό έτος, έστω κι αν στη συγκεκριμένη περίπτωση έγινε χρήση του χώρου για χρονικό διάστημα βραχύτερο του έτους (ΣτΕ 3992/86).

Απαλλασσόμενοι από το τέλος είναι τα Ν.Π.Ι.Δ. του Δήμου Πύλου - Νέστορος, καθώς για έργα Ο.Τ.Ε. – Δ.Ε.Η. (Α.Ν. 1049/49 & Α.Ν. 1672/510), οι οργανισμοί αυτοί δεν υπόκεινται στο τέλος του άρθρου 13 του Β.Δ. 24/9-20/10/58 (Γνωμ Ν.Σ.Κ. 144/71).

Αυθαίρετη χρήση θεωρείται η χρήση κοινόχρηστου χώρου χωρίς την προηγούμενη άδεια του Δημάρχου (ΣτΕ 766/87 ΝοΒ 1990 σελ. 739). Επίσης αυθαίρετη χρήση θεωρείται και η χρήση του κοινόχρηστου χώρου κατά παράβαση των όρων της χορηγηθείσας άδειας, είτε αυτοί αφορούν το είδος της χρήσης, τη θέση και την έκταση του παραχωρούμενου χώρου, είτε την διάρκεια της άδειας (άρθρο 13 παρ. 15 εδάφιο α' Β Δ 24/9-20/10/58, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 3 του Ν. 1080/80. Σε περίπτωση που γίνεται αυθαίρετη χρήση του χώρου καθ' υποτροπή επιβάλλονται, κάθε φορά και μέχρι δύο φορές πρόστιμα (τριπλάσιο του τέλους) και αν εξακολουθεί η παράβαση τα αρμόδια όργανα του Δήμου προέρχονται στην αφαίρεση κάθε είδους αντικειμένων, με την συνδρομή της οικείας Αστυνομίας και επιβάλλουν ειδικό πρόστιμο για τα έξοδα μεταφοράς και αποθήκευσης, ίσο με το διπλάσιο του μεγαλύτερου κατά τετραγωνικού μέτρο ποσού. Η διαπίστωση της αυθαίρετης χρήσης ενεργείται από υπαλλήλους του Δήμου, από όργανα της Δημοτικής Αστυνομίας ή από την Αστυνομική αρχή (άρθρο 13 παρ. 8 εδαφ. γ' Β.Δ. 24/9-20/10/58,

όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 6 του Ν.1900/90 & 2 παρ. Α. 29ΠΔ23/2002 ΦΕΚ 19^α). Για να μην θεωρείται αυθαίρετη η χρήση καταληφθέντος κοινόχρηστου χώρου, πρέπει πάντοτε να προηγείται η χορήγηση σχετικής άδειας του Δημάρχου (ΣτΕ 768/1987 Ε.Τ.Α. 4^ος 1987).

Κ Υ Ρ Ω Σ Ε Ι Σ

Σε περίπτωση αυθαίρετης χρήσης κοινοχρήστων χώρων, των οποίων έχει επιτραπεί, με απόφαση του συμβουλίου ή της αρμόδιας επιτροπής, η παραχώρηση της χρήσης, επιβάλλεται σε βάρος του υπόχρεου, εκτός από το αναλογούν τέλος και χρηματικό πρόστιμο διπλάσιο προς το αναλογούν τέλος, ανεξάρτητα από το διάστημα αυθαίρετης χρήσης (άρθρο 13 παρ.8 εδάφιο α΄ Β.Δ. 24/9-20/10/58, όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 3 του Ν.1080/80 και από την παρ. 5 του άρθρου 26 του Ν. 1828/89). Το πρόστιμο επιβάλλεται με απόφαση του Δημάρχου σύμφωνα με το άρθρο 26 του Ν.1828/89, η οποία εκδίδεται βάσει της εκθέσεως ελέγχου του αρμόδιου υπαλλήλου ή της αστυνομικής αρχής.

Για την επιβολή του προστίμου της αυθαίρετης χρήσης δεν απαιτείται η καθημερινή διαπίστωση από τα αρμόδια όργανα του Δήμου της παράνομης κατάληψης του κοινόχρηστου χώρου αλλά εναπόκειται στον υπόχρεο να επικαλεσθεί και να αποδείξει ότι η κατάληψη του χώρου δεν διήρκησε καθ' όλο το χρονικό διάστημα, για το οποίο επιβάλλεται το τέλος (ΣτΕ 2476/99 ΕΔΔΔ 2001 ΣΕΛ. 374). Η απόφαση του Δημάρχου με αντίγραφο της έκθεσης ελέγχου κοινοποιείται στον υπόχρεο, ο οποίος δικαιούται να ασκήσει κατ' αυτής τα προβλεπόμενα ένδικα μέσα (άρθρο 73 παρ. 3 Β.Δ. 24/9-20/10/58 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 19 του Ν. 1080/80, άρθρο 126 Ν.2717/99). Η παράλειψη ωστόσο της ανωτέρω κοινοποίησης δεν συνεπάγεται ακυρότητα της πράξεως επιβολής προστίμου, αλλά εμποδίζει απλώς την έναρξη της προθεσμίας για την άσκηση των ένδικων μέσων (ΣτΕ 3661/88 ΕΔΔΔ 1990 σελ. 83).

Σε περίπτωση χρήσης κοινόχρηστου χώρου του οποίου δεν έχει επιτραπεί η παραχώρηση επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με το τριπλάσιο του μεγαλύτερου κατά τετραγωνικό μέτρο ποσού που καθορίστηκε με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, για τους χώρους για τους οποίους έχει επιτραπεί η παραχώρηση της χρήσης (άρθρο 26 παρ. 5 Ν.1828/89).

Εκτός του Χρηματικού προστίμου, η αυθαίρετη χρήση του κοινόχρηστου χώρου και η χρήση καθ' υπέρβαση της χορηγηθείσας άδειας τιμωρείται με τις ποινές του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικα (άρθρο 13 παρ. 15 Β.Δ. 24/9-20/10/58 όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 3 του Ν. 1080/80). Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται όποιος χορηγεί άδεια χρήσεως κοινοχρήστων χώρων κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 13 του Β.Δ. 24/9-20/10/58.

Οι ενδιαφερόμενοι που θα κάνουν χρήση κοινοχρήστου χώρου είναι υποχρεωμένοι να καταθέτουν αίτηση με πλήρη στοιχεία για χορήγηση άδειας μέχρι την 31/1ου κατ' έτους, τις δε άδειες πρέπει να τις παραλάβουν από την αρμόδια υπηρεσία μέχρι την 1/3ου, εκτός νέων καταστημάτων - επιχειρήσεων.

Μετά το πέρας της παραπάνω προθεσμίας θα συντάσσετε κατάλογος με την επιβολή του ανάλογου κατά περίπτωση τέλους και την επιβολή προστίμου διπλάσιο του τέλους σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Απαγορεύεται σε κατάσταση η χορήγηση άδειας κοινοχρήστου χώρου που δεν έχουν πρόσοψη σε πλατεία, επίσης απαγορεύεται η χορήγηση άδειας κοινοχρήστου χώρου έμπροσθεν σε πρόσοψη άλλου καταστήματος χωρίς την έγγραφη συγκατάθεση αυτού (άρθρο 3 του Ν. 1080/80 Ειρ. Θεσσ 739/93, ΣτΕ 3258/92 ΝοΒ 1994 σελ. 1253).

Απαγορεύεται η παραχώρηση κοινόχρηστου χώρου σε καταστήματα για τοποθέτηση τραπεζοκαθισμάτων στα πεζοδρόμια που περιβάλλουν ακίνητα ιδιοκτησίας του Δήμου,

Δημοτικές Επιχειρήσεις και Νομικά Πρόσωπα του Δήμου όσο πλάτος και αν έχει το πεζοδρόμιο.

Για τοποθέτηση ταμπλό διαφημίσεων και ότι έχει σχέση με τις διαφημίσεις θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν. 2946/01 "Υπαίθρια Διαφήμιση" και ότι προβλέπεται από τον κανονισμό περί Διαφημίσεων.

Όσοι εγκαταλείπουν σε δρόμους, πλατείες και λοιπούς κοινόχρηστους χώρους αντικείμενα ή υλικά και ογκώδη απορρίμματα, καθώς και εγκαταλελειμμένα οχήματα θα επιβάλλεται πρόστιμο 150,00 € καθώς και τα έξοδα μεταφοράς αυτών, ειδικά για τα εγκαταλελειμμένα οχήματα θα εφαρμόζονται οι διατάξεις της Υ.Α. 1002901/67/Τ. & Ε.Φ. αριθμ. ΦΕΚ-57/24-1-02 τ. Β', καθώς και οι διατάξεις του Π.Δ. 116/04 ΦΕΚ-81 τα'.

Σε κάθε κατάσταση θα παραχωρείται κοινόχρηστος χώρος που αντιστοιχεί στο 70% των τετραγωνικών μέτρων του καταστήματος επί της προσόψεως ή της προβολής του. Το υπόλοιπο 30% διατίθεται στα ίδια καταστήματα, εάν κατά την κρίση του Δημάρχου δεν παρεμποδίζεται με τον τρόπο αυτό ουσιαστικά η ελεύθερη χρήση του κοινόχρηστου χώρου. Σε περίπτωση που ένας από τους δικαιούχους δεν χρησιμοποιεί τον κοινόχρηστο χώρο που του αναλογεί, η χρήση του χώρου αυτού μπορεί να παραχωρηθεί από τον Δήμο σε παρακείμενα καταστήματα, ανάλογα με την πρόσοψή τους και του εμβαδού τους (άρθρο 3του Ν. 1080/80).

Η τοποθέτηση τεντών-ομπρελών & λοιπού εξοπλισμού θα γίνεται με συνεργασία της αρμόδιας υπηρεσίας του Δήμου για την καλύτερη αισθητική των πόλεων.

Τέλος οι ιδιοκτήτες που κάνουν χρήση κοινοχρήστων χώρων (πεζοδρόμια – πλατείες) υποχρεούνται για την καθαριότητα του καταλαμβανόμενου χώρου. Δεν θα χορηγείται καμία άδεια εάν υπάρχουν οφειλές στον Δήμο από τον ενδιαφερόμενο (άρθρο 285 Κ.Δ.Κ).

Σε περίπτωση μεταβίβαση του καταστήματος είναι δυνατή η αντικατάσταση της Άδειας κοινοχρήστου χώρου χωρίς την τήρηση της διαδικασίας για νέα Άδεια, για το υπόλοιπο της ισχύος της, το νέο πρόσωπο δεν υποχρεούται στην καταβολή τέλους (ΚΥΑ -10551/ 26- 2- 07 ΦΕΚ -246/Τ'.Β & Εγκ.26/20-3-07).

Με πρόσφατη Απόφαση του 5^{ου} Τμήματος του ΣτΕ επικαλούμενο τις διατάξεις του Γ.Ο.Κ. & του άρθρου 24 του Συντάγματος για την προστασία του πολεοδομικού σχεδιασμού, έκρινε ότι απαγορεύεται η κατασκευή προστεγασμάτων με τζάμια, είτε άλλο υλικό, σε πεζοδρόμια & κοινόχρηστους χώρους, εκτός των σημείων αυτών που δεν αλλοιώνουν τον χαρακτήρα τους και κατόπιν εγκρίσεως ΕΠΑΕ και Πολεοδομίας.

Ο Δήμος με Απόφαση της επιτροπής μπορεί να μειώνει ή να αυξάνει τα παραχωρούμενα τετραγωνικά μέτρα αναλόγως των περιστάσεων.

Ειδικά για καταστήματα τα οποία αναπτύσσουν καθίσματα σε εξωτερικό χώρο, αυτό πρέπει να αναγράφεται στην άδεια λειτουργίας του.

Ο συνολικός αριθμός των αναπτυσσομένων στον υπαίθριο χώρο καθισμάτων, δεν θα υπερβαίνει τα αναλογούντα από το μέγεθος και την συγκρότηση των στεγασμένων χώρων εργασίας και βοηθητικών χώρων του καταστήματος αριθμό τούτων, (παράρτημα Ι, ΙΙ, ΙΙΙ αναφέρεται Απαραίτητο ελάχιστο εμβαδόν σε τ.μ. των καταστημάτων του άρθρου 37,38,39 και αναλυτικά των διαμερισμάτων τους, ΑΙΒ- 8577/83 Υγειονομικής Διάταξης).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ

Άρθρο 1

Για τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος στις πλατείες καθορίζεται ανά τετραγωνικό μέτρο, αναλόγως της πρόσοψης και του εμβαδού του καταστήματος.

Άρθρο 2

Για τα καταστήματα υγειονομικού και μη ενδιαφέροντος στα πεζοδρόμια καθορίζεται ανά τρέχον μέτρο και πάντα έμπροσθεν αυτού (όρια προβολής του).

Άρθρο 3

Καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος που αναπτύσσουν τραπεζοκαθίσματα σε εξωτερικό χώρο, πρέπει να έχουν αυτά που προβλέπει η άδειά τους σύμφωνα με την Υγειονομική Διάταξη ΑΙΒ-8577/83 και όχι όσα επιθυμούν οι ιδιοκτήτες αυτών, (θεωρείται τροποποίηση των όρων της λειτουργίας του καταστήματος, όλες οι αλλαγές πέραν των προβλεπόμενων, που σημαίνει ανάκληση της άδειας λειτουργίας).

Άρθρο 4

Απαγορεύεται παντός είδους παρέμβαση ή κατασκευή (μόνιμη ή προσωρινή) σε κοινόχρηστο χώρο (πεζοδρόμια, πλατείες, κλπ) χωρίς την έγγραφη συγκατάθεση του Δήμου, για τοποθέτηση εμπορευμάτων ή ανάπτυξη τραπεζοκαθισμάτων, κλπ, σύμφωνα με την Υγειονομική Διάταξη ΑΙΒ-8577/83.

Άρθρο 5

Επιτρέπεται η τοποθέτηση ψυγείων έξω από κάθε περίπτερο εφόσον υπάρχει επαρκής χώρος για την διέλευση των πεζών, καθώς και την ορατότητα οδηγών μετά από έγκριση της αρμόδιας επιτροπής. Το ψυγείο για παγωτά θα απομακρύνεται κατά το χρονικό διάστημα που δεν θα χρησιμοποιείται.

Στα περίπτερα επιτρέπεται η τοποθέτηση κινητού προστεγάσματος (τέντας) με στήριξη μόνο επάνω στο περίπτερο, χωρίς κατακόρυφα στηρίγματα η οποία να προεξέχει το μέγιστο κατά 1,50μ σε οριζόντια προβολή από αυτό και 0,50μ εσώτερων του άκρου του πεζοδρομίου. Ο τύπος, τα υλικά, ο χρωματισμός του κ.λ.π. εγκρίνονται από την ΕΠΑΕ μετά από πρόταση του Δημοτικού Συμβουλίου μια φορά για κάθε Δήμο (Υ.Α. αριθμ. ΦΕΚ 1665/258-99 τ.Β'), το μέγιστο μήκος περιπτέρου είναι 1,70μ και μέγιστο πλάτος 1,50 μ..

Απαγορεύεται η τοποθέτηση άλλου κινητού πράγματος έξω από το περίπτερο ακόμη και στα πλάγια, όπως διαφημιστικά ταμπλό, λοιπές πρόχειρες κατασκευές, καθώς και η εναπόθεση στον πέριξ του χώρου κιβωτίων κ.λ.π. αντικειμένων. Επίσης απαγορεύεται να τοποθετούνται ρολά πέραν των διαστάσεων που προβλέπει την κατασκευή Περιπτέρου (1,50Χ1,70Χ2,60) Φ.443531/24/300030 17-7-69 Υ.Α, Φ.900/ΑΔ.786/Σ.38 ΦΕΚ 1665 τ.β'. 25-8-99) & Φ.900/12/158489/23-3-06 Φ.Ε.Κ. 424/06 τ.β.' Ραφαί εξέχουσαι πέραν των καθορισμένων πιο πάνω διαστάσεων απαγορεύεται απολύτως.

Τα επιτρεπόμενα είδη προς πώληση από τα περίπτερα αναφέρονται στις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2 του Ν.1044/1971 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 6 το Ν.1043/1980, στο Π.Δ. 412/1973 καθώς επίσης τις διατάξεις του άρθρου 47 της Υγειονομικής Διάταξης ΑΙΒ-8577/83.

Άρθρο 6

Εφόσον υπάρχει επαρκής χώρος για τοποθέτηση πάγκου για περιοδικά – εφημερίδες παραχωρείται κοινόχρηστος χώρος, εάν δεν απαγορεύεται από άλλες διατάξεις.

Άρθρο 7

Επιτρέπεται χρήση πλατειών ή άλλων κοινόχρηστων χώρων έως και δυο ημερών μετά από απόφαση της Επιτροπής Κοινοχρήστων Χώρων για την έκθεση αυτοκινήτων, τρακτέρ, κλπ.

Άρθρο 8

Επιτρέπεται η τοποθέτηση παιδικών παιγνίων (σταθερά) εφόσον υπάρχει χώρος για την διέλευση των πεζών. Για τα υπόλοιπα παιγνίδια απαγορεύεται η τοποθέτησή τους

σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3037/02. Θα επιβάλλεται πρόστιμο σε όσους τοποθετούν παιγνίδια & θα μεριμνούν για την απομάκρυνση αυτών. Απαγορεύεται σε οποιοδήποτε χώρο η χρήση διαφόρων παιχνιδιών (ηλεκτρικά αυτοκίνητα κ.λ.π.) για να μην δημιουργούνται προβλήματα με τους Δημότες μας. Τα παιγνίδια αυτά μπορούν να τοποθετηθούν σε νόμιμους χώρους και με άδεια Λούνα Πάρκ.

Άρθρο 9

Η εγκατάσταση και λειτουργία επιχειρήσεων – ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων (προσωρινή) θα γίνεται σε χώρους που θα υποδεικνύονται από την αρμόδια επιτροπή. Για την άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας ΛΟΥΝΑ-ΠΑΡΚ (μόνιμη), πέραν των παραπάνω, θα χορηγείται σύμφωνα με άρθρο 81 Ν. 3463/06, καθώς και λοιπές ισχύουσες διατάξεις περί θεάτρων –κινηματογράφων - λούνα πάρκ - τσίρκο.

Άρθρο 10

Ο ιδιοκτήτης ή ο εργολάβος μετά από αίτησή τους στο Δήμο είναι υποχρεωμένοι να λάβουν άδεια κατάληψης κοινόχρηστου χώρου μετά και από έγκριση της οικείας Τροχαίας εάν γίνεται κατάληψη οδοστρώματος ή πεζοδρομίου. Επίσης οι παραπάνω είναι υποχρεωμένοι να λάβουν όλα τα απαραίτητα για την πρόληψη ατυχήματος και μη διασπορά των υλικών μέτρα.

Ελαφρά υλικά που παρασύρονται από τον αέρα (άμμος - μαρμαρόσκονη - μπάζα κ.λ.π.) θα πρέπει να καλύπτονται ή να καταβρέχονται συχνά, ώστε να αποφεύγεται η ρύπανση του περιβάλλοντος. Τα στερεά υλικά που χρησιμοποιούνται κατά την εκτέλεση των οικοδομικών εργασιών πρέπει να είναι στερεωμένα κατά τρόπο ασφαλή για την πρόληψη ατυχήματος. Εάν καταλαμβάνεται μέρος οδοστρώματος η σήμανση κατά την νύχτα θα πρέπει να είναι φωτεινή. Επίσης θα φροντίζουν σε όλες τις περιπτώσεις για σήμανση (πινακίδες –ειδική ταινία) και ότι άλλο επισημάνει η τροχαία ή η Δημοτική Αστυνομία στην έγκριση της άδειας. Σε περίπτωση που καταλαμβάνουν ολόκληρο το πεζοδρόμιο λόγω ανέγερσης οικοδομής υποχρεούνται να κατασκευάσουν πρόσθετο πεζοδρόμιο ή να πάρουν άλλα κατάλληλα μέτρα για την ασφαλή διέλευση των πεζών.

Μετά τα παραπάνω οι άδειες για τοποθέτηση οικοδομικών υλικών – κλείσιμο δρόμου κ.λ.π. θα χορηγούνται ως εξής:

- 1.Τοποθέτηση κάδου εβδομαδιαίως (το ελάχιστο) με την προϋπόθεση ότι οι κάτοχοι θα τοποθετούν αυτούς πάνω σε ξύλο για να μην καταστρέφουν τα πεζοδρόμια ή τους πεζόδρομους. Οι τοποθετούντες ή χρησιμοποιούντες κάδους χωρίς άδεια θα επιβάλλεται πρόστιμο.
- 2.Για την τοποθέτηση προστατευτικού πανιού ή τοποθέτηση λαμαρίνας ή πλέγματος, λόγω οικοδομικών εργασιών, (η ελάχιστη χρέωση θα είναι μηνιαίως).
- 3.Ανυψωτικά μηχανήματα – πρέσα – μπετονιέρα – και λοιπών συναφών μηχανημάτων (απαραίτητων για την ανέγερση οικοδομής) για το κλείσιμο δρόμου ή προσωρινή στάθμευση αυτών (χρέωση ανά ώρα).
- 4.Για την τοποθέτηση σκαλωσιάς (η ελάχιστη χρέωση μηνιαίως). Ειδικά για την σκαλωσιά θα καταθέτει ο/η ενδιαφερόμενος/η Άδεια οικοδομής - άδεια μικρής κλίμακας για αυτή την χρήση ή έγκριση εργασιών από την Δ/νση Πολεοδομίας.
- 5.Διάφορα οικοδομικά υλικά.

Ειδικά σε περιπτώσεις κατάληψης πεζοδρομίου ή οδού από αυτούς που εκτελούν οποιασδήποτε φύσεως τεχνικοοικοδομικές εργασίες, το τέλος ορίζεται μηνιαίο κατά ζώνες & κατά τετραγωνικό μέτρο. Για την πληρωμή αυτού του τέλους ευθύνονται από κοινού & εις ολόκληρο, εκείνος που πήρε την άδεια οικοδομής καθώς & ο ιδιοκτήτης του ακινήτου (άρθρο 13 παρ. 3 εδάφιο β΄ ΒΔ24/9/20/10/58, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 26 παρ. 4 του Ν.1828/89 - άρθρα 481, 482, 483 του Α.Κ.)

Για οποιαδήποτε καταστροφή πεζοδρομίου – οδοστρώματος ο ιδιοκτήτης ή ο εργολάβος της οικοδομής θα φροντίζει για την αποκατάσταση της ζημιάς ειδάλλως θα επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με αυτήν.

Άρθρο 11

Η άδεια, που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ.3 του άρθρου 47 του Ν.2094/92 όπως τροποποιήθηκε με τον Ν. 3542/07 «Κύρωση του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας», για να γίνει τομή ή εκσκαφή οδοστρώματος, ερείσματος πεζόδρομου ή πεζοδρομίου δημοτικού δρόμου για την κατασκευή έργου από επιχείρηση κοινής ωφέλειας, οργανισμό, νομικό πρόσωπο, ιδιώτη, δίδεται από το Δήμαρχο μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την υποβολή της αίτησης μαζί με εγγυητική επιστολή αναγνωρισμένης τράπεζας που έχει εκδοθεί στο όνομα του ενδιαφερόμενου. Το ύψος του ποσού για το οποίο εκδίδεται η εγγυητική επιστολή ορίζεται από την τεχνική Υπηρεσία του Δήμου.

Άρθρο 12

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 2 του Ν. 3377/05 όπως τροποποιήθηκε με την διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 12 του Ν.3557/07 ο Δήμος μπορεί να χορηγεί άδειες συμμετοχής στις εμποροπανηγύρεις που διενεργούνται επ' ευκαιρία θρησκευτικών ή επετειακών εορτών και έχουν δικαίωμα συμμετοχής οι έμποροι, οι κάτοχοι άδειας πωλητή λαϊκών Αγορών και όσοι κατέχουν άδεια άσκησης υπαίθριου εμπορίου, πλανόδιου ή στάσιμου, σύμφωνα με το Κ1-1225/25-6-07 έγγραφο της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης, καταβάλλοντας το αναλογούν τέλος κοινοχρήστων χώρων.

Άρθρο 13

Για χορήγηση κοινόχρηστου χώρου από το Δήμο ο κάτοχος πρέπει να έχει άδεια υπαίθριου εμπορίου (παραγωγός) σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ/τος 254/05 ΦΕΚ–307/05 τ.β', οι οποίες άδειες χορηγούνται από το Δήμο. Στην συνέχεια ο/η ενδιαφερόμενος/η πρέπει να εφοδιαστεί με άδεια κοινόχρηστου χώρου από το Δήμο.

Στους παραβάτες (χωρίς άδεια) επιβάλλεται πρόστιμο σύμφωνα με το άρθρο 5 του Ν. 3190/03 καθώς και την ΚΥΑ Α2/1149/04 ΦΕΚ 873/04 τ.β'.

Ο χώρος δεν θα είναι μεγαλύτερος από 1.00μ² & η παραχώρηση θα είναι κατά προτεραιότητα σε Δημότες, πολύτεκνους, ανάπηρους κ.λ.π. μετά από έλεγχο από την αρμόδια επιτροπή.

Άρθρο 14

Θα παραχωρείται χώρος (πεζοδρόμιο–οδόστρωμα) για πραγματοποίηση εγκαίνιων μετά από έγκριση της Τροχαίας με την προϋπόθεση να μην δημιουργηθεί πρόβλημα τόσο σε διπλανούς ιδιοκτήτες καταστημάτων όσο και στο κυκλοφοριακό. Το ωράριο δεν θα υπερβαίνει την 22:00 ώρα χειμερινή και 23:00 ώρα θερινή όπου ξεκινά η κοινή ησυχία.

Άρθρο 15

Σε καταστήματα που θέλουν να κάνουν προβολή ορισμένων προϊόντων τους κ.λ.π. θα παραχωρείτε χώρος ανά τετραγωνικό μέτρο. Για στάθμευση οχήματος για διαφήμιση προϊόντων θα παραχωρείτε χώρος οδοστρώματος επαρκής ανάλογα το μήκος του αυτού ώστε να μην δημιουργείτε πρόβλημα τόσο στην κυκλοφορία των οχημάτων όσο και στους πεζούς, η άδεια θα χορηγείται με απόφαση της επιτροπής κοινοχρήστων χώρων. ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΠΩΛΟΥΜΕΝΩΝ ΕΙΔΩΝ από καταστήματα πάσης φύσεως, θα επιβάλλεται πρόστιμο.

Επίσης Απαγορεύεται εντός πεζοδρομίων τοποθέτηση ογκωδών ειδών ήτοι: Τρακτέρ – φρέζες – διάφορα Βαριά & μη Γεωργικά μηχανήματα, στους παραβάτες θα επιβάλλεται

πρόστιμο και θα φροντίζει ο Δήμος για την απομάκρυνση αυτών από τον χώρο, σε συνεργασία με την Αστυνομική Αρχή όπου απαιτείται.

Σε τυχόν τοποθέτηση stands επί του πεζοδρομίου και του οδοστρώματος θα επιβάλλεται πρόστιμο σύμφωνα με το Κ.Ο.Κ..

Επίσης σε ζήτηση κοινόχρηστου χώρου από εταιρείες (τηλεφωνικές, καλλυντικά κ.λ.π.) για διαφήμιση & προβολή προϊόντων τους μία έως & πέντε ημέρες θα χορηγείται κοινόχρηστος χώρος μετά από απόφαση της επιτροπής και θα καταβάλλεται το αναλογούν τέλος.

Άρθρο 16

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του Π.Δ 254/05 ΦΕΚ-307 τ.α' για την λειτουργία των κινητών καντινών που ασκούν υπαίθριο εμπόριο απαιτείται κατοχή άδειας που προβλέπεται από την παράγραφο 5 του άρθρου 1 του Ν. 3377/2005 ΦΕΚ 202/19-8-05 τ.α'.

Ο ωφέλιμος χώρος των κινητών καντινών πρέπει να είναι πέντε (5) τετραγωνικά μέτρα και να μην υπερβαίνει τα δέκα (10) τετραγωνικά μέτρα. Η άδεια χορηγείται από το Δημοτικό Συμβούλιο σε θέσεις που καθορίζονται & οριοθετούνται από αυτό, στο χώρο της δικαιοδοσίας του.

Άρθρο 17

Απαγορεύεται η τοποθέτηση σε κοινόχρηστους χώρους μηχανήματα τα οποία διαθέτουν ορισμένα είδη τροφίμων ή ποτών, όπως ζαχαρώδη προϊόντα, αναψυκτικά, ποτά, ροφήματα, τoστ, τσιγάρα κλπ. Για τα μηχανήματα αυτά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 48 της ΑΙΒ 8577/83 Υγειονομικής Διάταξης όπως τροποποιήθηκε και ισχύει μέχρι σήμερα (σχετ. το με αριθμό 69376/27-4-09 έγγραφο του ΥΠΕΣ). Οι άδειες που θα χορηγούνται θα είναι εντός των καταστημάτων.

Άρθρο 18

Οι δημόσιοι οργανισμοί για την εγκατάσταση των κοινωφελών δικτύων τους με χρήση υπογείων ή εναέριων εγκαταστάσεων σε κοινόχρηστους χώρους (ΟΤΕ, ΔΕΗ, κ.λ.π.) μετά την μετατροπή του ΟΤΕ & της ΔΕΗ σε ανώνυμες εταιρείες, έπαυσαν να απολαμβάνουν την απαλλαγή τους από την καταβολή του τέλους καταλήψεως κοινοχρήστων χώρων (ΝΣΚ 268/02).

Άρθρο 19

Η λειτουργία - μεταφορά των Λαϊκών Αγορών (άρθρο 79 Ν.3463/06) θα γίνεται με Απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου μετά από την γνώμη με τους εμπλεκόμενους Φορείς η οποία γνώμη δεν θα έχει Αποφασιστικό Χαρακτήρα.

Τα πρόστιμα που επιβάλλονται στους παραβάτες των Λαϊκών Αγορών προβλέπονται από τις διατάξεις του Ν.3190/03 (τροποποίηση του Ν.2323/95) και λοιπές Υπουργικές Αποφάσεις, που αφορούν τους όρους λειτουργίας Λαϊκών Αγορών. Τα αυτοκίνητα των πωλητών θα είναι εκτός Λαϊκών Αγορών, εκτός εάν υπάρχει επαρκής χώρος πίσω από τον πάγκο του πωλητή.

Το ωράριο λειτουργίας των Λαϊκών αγορών καθορίζεται με τις εκάστοτε Υπουργικές αποφάσεις. Δεν επιτρέπεται κατά την λειτουργία των λαϊκών αγορών η κίνηση οχημάτων μέσα στο χώρο αυτό, εκτός εκτάκτων αναγκών, με την συμμετοχή και τη συνεργασία υπαλλήλων του Δήμου & της Αστυνομικής Αρχής.

Σε περίπτωση οφειλής προς τον Δήμο από προηγούμενα έτη ή και τρέχων οφειλές θα ανακαλείται η χορηγούμενη θέση από τον Δήμο μέχρι εξοφλήσεως των οφειλών του.

Άρθρο 20

Οι ώρες διέλευσης οχημάτων επί των πεζόδρομων για την διευκόλυνση εξυπηρέτησης των καταστημάτων θα καθορίζονται στην αρχή του κάθε έτους και θα ισχύουν για όλο το έτος, από τα Συμβούλια των Δημοτικών και Τοπικών Κοινοτήτων ανάλογα, λόγω του ότι είναι γνώστες της υπάρχουσας κατάστασης.

Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με το ισχύον ωράριο θα εφαρμόζονται οι ισχύουσες διατάξεις του Κ.Ο.Κ. από την Ελληνική Αστυνομία.

Άρθρο 21

Οι προς παραχώρηση κοινόχρηστοι χώροι σε ενδιαφερόμενους, καθορίζονται στον εν λόγω κανονισμό (χωρίς να χρειάζεται λήψη απόφασης από το Δημοτικό Συμβούλιο κάθε έτος έκτος και συντρέχουν λόγοι αλλαγής των κοινόχρηστων χώρων), ως εξής:

Πλατείες, πεζοδρόμια, κλπ. έμπροσθεν της προβολής τους σε καταστήματα και σε λοιπές επιχειρήσεις (νομίμως λειτουργούντα), σύμφωνα με το άρθρο 13 του Β. Δ/τος 24-9-20/10/58 όπως αυτό ισχύει σήμερα και δεν συντρέχουν λόγοι ασφάλειας της κυκλοφορίας πεζών ή οχημάτων ή ένεκα ληφθέντων μέτρων από Δημόσια ή την Δημοτική Αρχή.

Αιγιαλός και παραλία, έμπροσθεν της προβολής τους σε καταστήματα και σε λοιπές επιχειρήσεις (νομίμως λειτουργούντα), άνευ δημοπρασίας σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 13 του νόμου 2971/2001, εκτός από τους περιορισμούς που θέτει η σχετική νομοθεσία κάθε φορά.

Αιγιαλός και παραλία, χώροι (με δημοπρασία) που με απόφασή του το Δημοτικό Συμβούλιο θα καθορίζει και θα εγκρίνει, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 13 του νόμου 2971/2001, εκτός από τους περιορισμούς που θέτει η σχετική νομοθεσία κάθε φορά.

Άρθρο 22

Η Επιτροπή κοινοχρήστων χώρων θα αποτελείται:

1. Από τον εκάστοτε αρμόδιο Αντιδήμαρχο ως Πρόεδρο.
2. Τα μέλη Επιτροπής καταστημάτων που ορίζονται από το Δημοτικό Συμβούλιο.
3. Υπάλληλο του Τμήματος Προσόδων.
4. Εκπρόσωπο της οικείας Αστυνομίας.
5. Εκπρόσωπο του οικείου Λιμεναρχείου.
6. Εκπρόσωπο Εμπορικού Συλλόγου.
7. Εκπρόσωπο της Ένωσης Καφεζαχαροπλαστών.
8. Εκπρόσωπο της Ένωσης Καταναλωτών.
9. Υπάλληλο Τεχνικής Υπηρεσίας του Δήμου.

Έργο της επιτροπής είναι να γνωμοδοτεί ή και να αποφασίζει κατά περίπτωση στις αιτήσεις των ενδιαφερομένων και θα είναι σύμφωνα επί των αναφερομένων στον κανονισμό κοινοχρήστων χώρων. Η Επιτροπή αυτή θα συγκροτηθεί κατόπιν σχετικής αποφάσεως του κ. Δημάρχου.

Δεν έχουν δικαίωμα ψήφου στην επιτροπή οι Υπάλληλοι του Δήμου (Δημοτικών Προσόδων - Τεχνικής Υπηρεσίας).

Άρθρο 23

Για την εφαρμογή του παρόντος ανατίθεται οι αρμοδιότητες στις:

α) Στην Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών του Δήμου Τμήμα Προσόδων η οποία θα χορηγεί όλες τις απαραίτητες άδειες και η οποία θα ελέγχει την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού & ζητεί την συνδρομή κάθε άλλης Δημόσιας Αρχής που έχει οποιαδήποτε συναρμοδιότητα.

β) Στην Επιτροπή Ποιότητας Ζωής που θα επιλύει κάθε διαφορά που ανακύπτει από την εφαρμογή αυτού του κανονισμού και θα παραπέμπει στο Δημοτικό Συμβούλιο θέματα που έχουν σχέση με την αναδιατύπωση & συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 24

Η ισχύς του παρόντος κανονισμού αρχίζει από την ψήφισή του από το Δημοτικό Συμβούλιο και τη δημοσίευσή του κατά τις προβλεπόμενες από την ισχύουσα νομοθεσία διατάξεις.

Στα θέματα που δεν ρυθμίζονται από τον παρόντα κανονισμό, εφαρμόζεται η σχετική νομοθεσία που ισχύει κάθε φορά.

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 337/2011

Αφού συντάχθηκε και διαβάστηκε το πρακτικό αυτό, υπογράφεται όπως ακολουθεί:

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ
Πετρόπουλος Παναγιώτης

Τα μέλη

Βάγγαλης Νικόλαος
Βασιλόπουλος Κωνσταντίνος
Δαρσακλής Παναγιώτης
Καρβέλας Παναγιώτης
Μπαχούμας Γεώργιος
Σαρδέλης Ιωάννης
Στασινοπούλου Βέργη Ελένη
Φιλόπουλος Παύλος
Χρονάς Άγγελος
Ψαλίδας Διονύσιος
Χαραμαράς Θεόδωρος
Τσορώνης Αναστάσιος
Γαϊτάνης Δημήτριος
Νικήτας Κωνσταντίνος

Ακριβές απόσπασμα
Πύλος 02 Ιανουαρίου 2012
○
Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου

Παναγιώτης Φ. Πετρόπουλος